

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Fitxer 09CEF1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 252

Comissió d'Economia i Finances

Sessió 9, dimecres 11 de juny de 2025

Presidència de l'I. Sr. Guillem Mateo Sellas

Sessió 9 de la CEF

La sessió de la Comissió d'Economia i Finances (CEF) s'obre a ****. Presideix Guillem Mateo Sellas, acompanyat del vicepresident, Joan Canadell i Bruguera, i de la secretària, Lluïsa Llop Fernàndez. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Ivana Martínez Valverde](#), [Susana Martínez Heredia](#), [Jordi Riba Colom](#) i [Guillem Sánchez Prat](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Toni Castellà i Clavé](#), [Jordi Munell i Garcia](#) i [M. Àngels Planas i Crous](#), pel G. P. de Junts; [Joan Ignasi Elena Garcia](#) i [Albert Salvadó Fernàndez](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Domènech](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [David Cid Colomer](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença del secretari general del Departament d'Economia i Finances davant la Comissió d'Economia i Finances per a explicar i valorar el servei de caixer mòbil (tram. 357-00503/15).

2. Compareixença del secretari general del Departament d'Economia i Finances davant la Comissió d'Economia i Finances per a explicar i valorar el llançament del servei de caixer mòbil (tram. 357-00504/15).
3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Economia i Finances amb la consellera d'Economia i Finances sobre els plans d'acció del Departament (tram. 354-00123/15). Joan Garriga Doménech, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
4. Proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre la renda de les persones físiques als mutualistes (tram. 250-00330/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació (text presentat: BOPC 166, 47).
5. Proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre béns immobles als propietaris que l'hagin pagat durant l'ocupació il·legal de llur habitatge (tram. 250-00372/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 184, 30).
6. Proposta de resolució sobre l'eliminació de les subvencions als sindicats en els pròxims pressupostos de la Generalitat (tram. 250-00397/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 190, 36).
7. Proposta de resolució sobre la facilitació de l'accés a la compra del primer habitatge (tram. 250-00398/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 190, 38).
8. Proposta de resolució sobre l'eliminació de les subvencions, els ajuts i els altres recursos destinats a la patronal (tram. 250-00401/15). Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació (text presentat: BOPC 190, 43).

El president

Hola, bona tarda a tots i totes. Benvinguts una altra vegada a la Comissió d'Economia i Finances.

Res, avui, seguint l'ordre del dia, tindríem ara com a primer punt la compareixença del secretari general, però abans, com sempre, si tenen alguna substitució que comentar, si us plau.

Toni Castellà i Clavé

Sí, president, tinc la substitució del senyor diputat Jaume Giró, que substitueix el senyor Munell.

El president

Perfecte. Alguna altra substitució?

Lluís Mijoler Martínez

En substitució pels Comuns, qui us parla, Lluís Mijoler, substitueix el diputat David Cid.

Proposta de resolució sobre la devolució de l'impost sobre la renda de les persones físiques als mutualistes (posposició)

250-00330/15

Aprofito, president, també per demanar que el punt número 4 de l'ordre del dia, la proposta de resolució, quedi sobre la taula per debatre en una propera convocatòria.

El president

Molt bé, diputat. Doncs, tal com sol·liciten, posposarem el punt número 4 per a una propera Comissió d'Economia i Finances.

I el diputat Garriga, demana la paraula.

Joan Garriga Doménech

Jo volia proposar, president, dues coses.

Proposta de resolució (posposició)

250-00372/15 i 250-00398/15

Primer, aplaçar el 5 i el 7, el tema de l'ITP# i el tema dels ocupes, i faig també una proposta, que és poder debatre conjuntament el 6 i el 8, que són les subvencions a patronals i sindicats.

El president

Perfecte, diputat. Per tant, prenem nota també del fet de posposar aquests dos punts i, si ningú hi tingués cap motiu en contra, faríem el debat conjuntament de la proposta 6 i 8, del Grup de VOX, també.

Per tant, en aquest sentit, quedaria la compareixença del secretari general, que són els dos primers punts, que els fem junts; la votació del punt 3, i ja passaríem a un punt, que seria el debat i votació del punt 6 i 8 conjuntament de les propostes del Grup de VOX. D'acord?

Vaja, l'ordre del dia se'ns ha desmuntat en un moment (*rialles*), però no passa res.

Doncs, si els sembla bé, un cop ja comentades les substitucions i els canvis en els punts de l'ordre del dia, procedeix a anar a buscar el secretari general.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El president

Molt bé...

Compareixença del secretari general del Departament d'Economia i Finances per a explicar i valorar el servei de caixer mòbil

357-00503/15 i 357-00504/15

...doncs, agrair avui la presència aquí del secretari general del departament, el senyor Juli Fernández, que, com li comentava en privat, és un plaer poder tornar a comptar amb la seva presència per segona comissió d'Economia i Finances, consecutivament.

Per tant, sense més preàmbul, li passarem la paraula perquè abordi els punts 1 i 2, referent a l'Ofibus. Quan vulgui.

El secretari general d'Economia i Finances (Juli Fernández Iruela)

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tots i totes, diputats i diputades.

Bé, la compareixença es tracta de parlar sobre el servei de banca mòbil. Jo voldria començar primer reconeixent la feina que es va iniciar en l'anterior Govern. Jo crec

que aquestes coses quan es fan és bo dir-ho perquè nosaltres el que hem fet ha sigut implantar un sistema que ja va dissenyar l'anterior Govern durant l'any 22-23, que es va licitar i es va adjudicar el febrer del 24, però que a nosaltres ens ha tocat la posada en marxa d'aquest servei. Per tant, la feina inicial no va ser obra d'aquest Govern, sinó que va ser de governs anteriors.

És obvi que el servei està funcionant correctament. Tot just portem, de l'última implantació no arriba ni sis mesos, però l'avaluació que fem en general és positiva perquè és un servei bastant..., bastant, no, molt novedós i que, evidentment, requereix un temps d'implantació.

Com tots sabeu, va ser una licitació que es va fer per dos anys, prorrogable a dos anys més, que l'opció de pròrroga és voluntària per la Generalitat i obligatòria per les entitats que ho gestionen, i que la licitació va ser per un import global d'1.199.013 euros.

Com qualsevol servei, quan es posa en marxa, l'administració que li pertoca planificar-lo ha de fer una diagnosi, com no pot ser d'una altra manera, i la diagnosi que va fer entre el 22 i el 23 va posar de manifest mancances, fruit de l'evolució del propi sistema financer dels últims anys i també fruit de l'evolució demogràfica de molts dels nostres municipis.

Catalunya, en el període 22-23, havia perdut un setanta-tres per cent de les seves oficines bancàries, molt més que la resta de l'Estat, i això contemplava que d'alguna manera hi havia cinc-cents tres municipis catalans que no tenien cap oficina bancària, la qual cosa hi havia més de tres-centes mil persones que no tenien servei.

Evidentment, també impactava moltíssim aquesta mancança en el que fa referència sobretot a la gent gran, la població rural i també persones amb baixa competència digital.

El Govern, quan va decidir posar en marxa aquest servei, tenia bàsicament tres objectius, que evidentment el Govern actual ho ha compartit, que és, per un costat, cap municipi sense servei bancari; garantir la igualtat d'oportunitats, independentment del lloc de residència, i també intentar treballar per garantir o evitar el desplomament rural.

La solució adoptada va ser aquestes oficines bancàries mòbils, amb caixers, que a part de l'operació, diguéssim, del que és treure diners es pot fer qualsevol activitat que es podria fer en qualsevol entitat bancària, i es va optar per la via d'una col·laboració institucional, públic-privada, per intentar fer una licitació, i que van haver-hi dues entitats que en aquell moment se'ls va adjudicar gran part del servei, que va ser CaixaBank i Caixa d'Enginyers. Evidentment, aquí, una participació molt activa dels ajuntaments, perquè són, d'alguna manera, els que estan a prop de la ciutadania i els que recullen aquestes inquietuds i ho traslladen. Per tant, aquí, els primers interlocutors i els primers col·laboradors necessaris han sigut els propis ajuntaments, perquè són ells els que també han de demanar que realment el servei es pugui fer.

Bé, el desplegament del servei s'ha produït en tres etapes diferents. Va començar el setembre del 24 amb una primera etapa que va afectar comarques gironines, a noranta-cinc municipis. El novembre del 24 va fer la segona etapa, que va afectar, bàsicament, Tarragona i Penedès, a noranta-sis municipis. I la resta va ser el desembre del 24, amb la resta del territori, amb dos-cents seixanta-set municipis. Al març del 25 s'han incorporat tres nous municipis, això fa un total de quatre-cents seixanta-un municipis.

Els criteris de serveis són visites mensuals i, en alguns casos, cada quinze dies, en funció del territori i si operen en el mateix territori les dues entitats, en aquest cas CaixaBank i Caixa d'Enginyers. La presència mínima va de trenta minuts o una hora, en funció de la població i també, evidentment, són vehicles adaptats per a la seguretat i també per intentar tenir una atenció personalitzada.

Com deia abans, el balanç al 30 d'abril és positiu. Evidentment, com tots els serveis que s'implanten, requereixen un temps de maduració i, sobretot, d'intentar analitzar quines són les coses que podem millorar i, per tant, fer les eines per millorar-ho. Però nosaltres estem contents, sobretot perquè hi ha uns indicadors quantitatius que parlen de 4.496 visites realitzades. Això vol dir que han hagut més de 7.775 persones ateses, més de 4.900 hores d'atenció i s'han fet més de 7.900 operacions.

Quant a la valoració de la ciutadania, també és molt positiva. L'enquesta que es fa de satisfacció, la valoració és de 9,5 sobre 10. Més del vuitanta-tres per cent

d'usuaris recomanen el servei i, a més a més, el valor que més valora són la proximitat, l'atenció personalitzada i l'estalvi en desplaçaments.

I, evidentment, l'impacte qualitatiu també ho té. Evidentment, contribueix a la valoració territorial, ens ajuda a tenir aquesta atenció més directa sobretot en aquells municipis que estan perdent població i també amb els ajuntaments hi ha aquesta relació i comunicació molt fluïda, que també ajuda a millorar el que és la pròpia relació entre les institucions.

Com deia abans, hem vist que hi ha limitacions que caldrà segurament afrontar i, en aquest cas, hi ha quaranta-tres municipis que han renunciat al servei, bàsicament per un tema de població, i hi ha setze municipis que no ha registrat cap usuari en aquest temps que estem funcionant. Per tant, també caldrà mirar exactament què és el que està passant.

Nosaltres pensem que caldria començar a aplicar mesures correctores, com és ajustar els horaris, millorar la difusió institucional -crec que s'ha de fer molt més pedagogia i explicar molt millor el servei perquè crec que a molta gent encara no li arriba del tot-, i, segurament, estabilitzar els dies i les franges horàries, per mirar que sempre siguin les mateixes franges i que així la gent o la ciutadania que en vulgui fer ús ho tingui bastant més per la mà.

Com deia -i vaig acabant, perquè jo crec que l'important és que després vosaltres ens pugueu fer les preguntes que vulgueu-, és un servei de banca mòbil que és un instrument molt útil pel que en el seu moment es va dissenyar. Pensem que és una iniciativa que, d'alguna manera, també hi ha altres territoris que ho estan aplicant, però que inclús el propi Banc d'Espanya es va informar pel seu funcionament. No substitueix en cap moment el que és la banca tradicional o la banca *online* que es pugui fer servir. Evidentment, no busca aquesta substitució, sinó que busca donar servei a aquests ciutadans que no estan habituats amb el que és la banca digital i, sobretot, a aquells que volen evitar els desplaçaments.

Per tant, jo vull acabar agraint a tots el que ho ha fet possible, com he dit abans, al Govern anterior que ho va dissenyar i que a nosaltres ens ha tocat implantar-lo. A tota l'àrea del Departament de Política Financera de la Generalitat, que també són els que ho estan activant. A les dues entitats i els seus equips, que són CaixaBank i

Caixa Enginyers, evidentment, per la seva implicació i el bon servei que estan donant perquè el servei sigui un èxit. I també als propis ajuntaments, que, d'alguna manera, també són els que intenten demanar aquest servei i que, en tot moment, ens fan arribar els seus suggeriments i les seves aportacions.

Per tant, aquestes són les dades que jo volia compartir amb tots vostès i, en tot cas, ara, fruit de les intervencions, podríem concretar si necessiteu alguna dada addicional.

Moltes gràcies, president.

El president

Molt bé, moltes gràcies, secretari general. Ara seria el torn dels diferents grups parlamentaris, que, com ja havíem acordat amb la mesa com amb els portaveus, és un torn de cinc minuts per cada un dels grups parlamentaris.

I, en aquest sentit, seria el torn per començar del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i tindria la paraula el diputat honorable senyor Jaume Giró.

Jaume Giró i Ribas

Moltes gràcies, president; secretari general, senyor Fernández. Bé, acabem de sentir un balanç de com ha funcionat aquest servei. Vostè ha recordat, per començar, les dades de com han anat les oficines bancàries en el nostre país.

Jo vull recordar amb més precisió que Catalunya ha perdut sis mil oficines bancàries en els darrers quinze anys -que es diu ràpid-, el setanta-tres per cent de les oficines bancàries en el país -això vol dir passar de 8.200 a 2.200 oficines bancàries- i que Catalunya és el territori de l'Estat on més ha hagut aquesta pèrdua d'oficines bancàries. El quaranta-vuit per cent dels municipis de Catalunya avui no tenen ni una oficina bancària ni un caixer automàtic. Concretament, 455 pobles del país, dels 947, no tenen ni un caixer automàtic ni una oficina. Això és exclusió financera. Això és entrar, des del punt de vista de terminologia del Banc Central Europeu, estar en risc d'exclusió financera.

I què va fer, amb tot el respecte, perquè van fer altres coses que comparteixo, però què va fer la Conselleria d'Economia en mans d'Esquerra Republicana? Davant d'aquest problema, que paguem amb els diners dels contribuents, un servei que és

un servei essencial, que és un servei que és un servei, un dret i un servei essencial pels ciutadans. I com? Amb diners públics.

Escolti, vostè sap molt bé que l'import que s'ha licitat són sis milions d'euros de diners públics dels nostres impostos, més IVA -sis milions, més IVA-, quan els bancs espanyols, els cinc principals bancs que actuen a Catalunya, han guanyat trenta mil milions el darrer any, i en el primer trimestre del 25 han incrementat els seus beneficis entre un dinou per cent, el que menys, i un cinquanta-vuit per cent el que més. I, escolti, ja ens sembla bé que guanyin diners, perquè si les empreses i les entitats no guanyen diners acaben anant malament i acaben tancant. Molt bé que guanyin diners, però algú pot pensar que en una situació com aquesta la Generalitat de Catalunya ha de pagar diners públics perquè els bancs facin allò que és, en primer lloc, un deure moral i, en segon lloc, una obligació mercantil que tenen amb els seus clients, els clients que puguin anar, visquin on visquin, a treure diners, els seus diners, els diners que han guanyat i els diners que han estalviat després de molt esforç.

Aquest servei representa que és un cop al mes que va una mena d'oficina ambulant durant mitja hora. En el millor dels casos, els més afortunats, dos cops al mes durant una hora. De veritat, algú d'aquesta sala, dels diputats i diputades que m'acompanyen, estarien satisfets aquí a Barcelona si vingués una oficina ambulant i poguessin treure els seus diners, diguem-ne, a quina hora i a quin dia vindrien? Sisplau, això no pot ser.

Per això nosaltres vam impulsar, el maig del 22, una proposició de llei que es va portar al Parlament i que vull recordar va ser aprovada amb una àmplia majoria, només el partit d'ultra dreta espanyola VOX s'hi va oposar frontalment, els altres van ser tots vots a favor i alguna abstenció, per fer una proposició de llei que obligués a les entitats, a les quatre principals entitats, que es reparteixen el vuitanta per cent de la quota al país, a tenir ja no una oficina, per descomptat, no demanem tant, però com a mínim un caixer automàtic que pogués donar servei a tots els ciutadans del país que tenen tot el dret a viure on ells creguin.

Miri, el ciutadà no pot entendre que, d'una banda, aquí al Parlament legislem per fer arribar els serveis a tot el territori, fibra òptica, ensenyament, sanitat, per tal

d'equilibrar el territori fem la màxima inversió en serveis públics i que, al mateix temps, un servei públic essencial que han d'oferir els bancs, això els ho fem pagar amb els seus diners. Això no hi ha cap ciutadà que ho pugui entendre.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara seria el torn del diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per Catalunya, l'il·lustre senyor Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president, i gràcies al secretari general per vindre en esta compareixença aquí a la comissió. Bàsicament, quatre reflexions. Ja portàvem a l'anterior ple a proposta d'Esquerra Republicana, la moció en que defensàvem un model bancari descentralitzat, democratitzat i orientat a l'autoritat pública que va ser..., se li va donar un suport ampli al plenari.

És evident que aquí ens trobem, per una part, amb una conjuntura de concentració d'entitats financeres, no oblidem entitats financeres que moltes d'elles van tirar de diners públics quan calia acudir al seu auxili. Entitats financeres que haurien d'incorporar, per tant, una autoritat d'interès general que, evidentment, no fan, però que, sobretot, ens trobem amb un tema de model de país. És a dir, nos trobem que el mínim dels mals és que aquesta concentració, aquest guany de dimensió de les entitats financeres acaba implicant diners més cars i estalvis més barats, però és que després tenim més de la meitat de municipis del nostre país que no tenen ni una entitat bancària, i on, a més a més, tenim col·lectius amb clara exclusió financera per la dificultat d'accés als serveis bancaris.

I, de fet, amb l'evolució del model bancari a l'Estat espanyol ja veiem que les entitats financeres són dels pocs negocis que es poden permetre el luxe de posar una porta perquè no entri el client i centrifuguen fora de l'entitat el caixer. Però ara ni tan sols això, perquè -insisteixo-, més de cinc-cents municipis de Catalunya no disposen ni de caixer automàtic.

Per tant, és cert que serà difícil resistir la temptació d'aquest guany de dimensió de les entitats financeres a nivell europeu, però des d'Esquerra Republicana estem

convençuts que es pot guanyar dimensió sense reduir el nombre de bancs. És a dir, mos calen més bancs i no menys.

I en este sentit, ja al seu moment el Govern Aragonès -abans ho comentava el diputat Giró- ja es va impulsar quan era conseller d'Economia una proposició de llei al Congreso per garantir la inclusió financera, es va fer en Govern Aragonès; també es va fer en Govern Aragonès justament aquesta proposta de banca mòbil, perquè davant dels problemes o et pots posar de perfil o pots enfocar-te per les conseqüències dels problemes que es deriven d'aquesta concentració financera. Per tant, el Govern no som el regulador. De fet, segurament aquí hi ha companys diputats que saben molt més que jo de tota la dinàmica del sistema bancari de l'Estat.

Per tant, jo simplement, per acabar, voldria posar un parell de preguntes al secretari general.

U, la banca mòbil és cert que no supleix aquesta inexistència de, u, de serveis financers a molts municipis del país; dos, de caixers també als nostres pobles. Supleix parcialment la falta de serveis financers, però no més enllà. La pregunta és n'hi ha prou? Molt probablement jo crec que no n'hi ha prou i que hauríem de mirar com implementem -i no ha de passar estrictament per Govern, evidentment-, però com implementem mecanismes per suplir aquesta exclusió financera de la majoria del territori del nostre país.

I després, ha fet referència el secretari general que hi ha hagut algun municipi que no havien hi hagut usuaris o que s'havia d'afinar, que s'havien d'implementar diferents mesures per intentar garantir que el servei de banca mòbil pugui ser el més eficient possible. Jo aquí també crec que és important seguir persistent, seguir oferint més serveis, perquè seria demolidor que al final tinguem comarques senceres, perquè anem cap aquí, comarques senceres al nostre país sense ni un sol caixer automàtic per comarques amb molta gent gran, amb molts problemes, falta de destresa digital i, per tant, crec que és important que en este sentit des del Govern no ens posem de perfil i puguem ajudar a implementar i encarregar més solucions.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, la il·lustre senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Des del setembre del 2024, el servei de banca mòbil de Catalunya de la Generalitat, en col·laboració amb la Caixa d'Enginyers o també amb CaixaBank, porta el servei dels caixers automàtics i de prestació de serveis financers als municipis que no disposen d'oficina bancària. El secretari general ja ha comentat que estem parlant al voltant de la meitat dels municipis de Catalunya, on viuen més de tres-centes mil persones, i amb l'objectiu de garantir la inclusió financera arreu de Catalunya.

Però, clar, la pregunta és com hem arribat a aquesta situació i per què això no succeeix amb la mateixa magnitud en les altres regions espanyoles? Nosaltresensem que en el moment de les concentracions bancàries el Govern de la Generalitat no va saber negociar bé amb les entitats bancàries la necessitat de mantenir un desplegament mínim i necessari d'oficines bancàries, com també de caixers automàtics, arreu del territori català. Però, clar, ens trobem amb una situació en què això no s'ha fet, ara per ara tampoc no veiem intenció que el Govern ho vulgui resoldre, i la ciutadania, doncs, no en té cap culpa.

Per tant, donada la situació, què és el que proposem el Partit Popular per evitar l'exclusió financera en tot el territori català pel motiu que sigui, de residència, d'edat, de falta d'habilitats digitals o per situació econòmica? Nosaltresensem que en les mateixes oficines d'atenció ciutadana dels ajuntaments i de la Generalitat es podria oferir un servei d'assistència a les persones que necessitin aquests serveis financers, i només quan es tracti de serveis molt especialitzats, doncs, també redirigir-los cap a una atenció telefònica especialitzada del banc on sigui client.

A més, pensem que també es pot ubicar, com a mínim, un caixer automàtic, encara que sigui en un local públic en cada municipi, complint òbviament amb les mesures de seguretat exigibles i així, doncs, evitar aquest servei itinerant que només va un cop al mes o, com a molt, dues vegades al mes i que té una durada de mitja hora o d'una hora i, a més, en franges horàries, com comentava el mateix secretari general, que van variant.

Clar, d'aquesta manera podríem garantir una atenció generalitzada i eficaç a totes les persones que ho necessiten perquè no disposen d'una oficina bancària a prop i, a més a més, pensem que seria més eficient, és a dir que permetria estalviar cost d'aquest servei de banca mòbil i, de fet, així ho estem fent en els municipis on el Partit Popular està governant, com és el cas de Castelldefels i de Badalona.

Dues preguntes li voldríem fer. És a dir, primerament, per què creu que a Catalunya, tal com ha dit, en relació a la resta de l'Estat, a Catalunya hi ha hagut una major eliminació d'oficines bancàries, com també de retirada de caixers automàtics respecte altres regions? I després també voldríem saber quin és al final aquest cost real i anual d'aquest servei de banca mòbil, perquè ens ha semblat que vostè deia unes dades i després el diputat Giró n'anunciava unes altres.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara seria el torn del diputat del Grup VOX en Catalunya, l'il·lustre senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, president; gràcies secretari general, senyor Fernández, per la compareixença.

La veritat és que des de VOX estem també molt d'acord amb aquesta existència de caixers mòbils al territori, als municipis petits, creiem que és una qüestió de justícia territorial i de respecte a les persones grans, però també, a diferència d'altres diputats i d'altres grups, considerem que és molt important respectar les entitats bancàries i no criminalitzar-les en aquest sentit. Vull dir, són mercantils, es deuen als seus accionistes i han de ser rendibles. I també és molt trist exigir als mercantils, als bancs privats que tinguin oficines a més municipis petits, quan la pròpia Generalitat de Catalunya tampoc té oficines arreu, a tots els municipis petits. Si tu vols liquidar un impost de successions en un poblet petit de l'Empordà no pots, o si vols fer una prescripció escolar, no a tots els municipis tens un CAP, o no a tots els municipis tens una comissaria dels Mossos d'Esquadra o un jutjat. No podem exigir a les entitats bancàries el que tampoc fa l'administració pública.

En aquest sentit, creiem que ha de ser l'administració pública, com s'està fent, en col·laboració amb els municipis, i creiem també amb la Diputació, de procurar i ocupar-se que hi hagi caixers mòbils a tots els municipis que es pugui programar i que ho sol·licitin, que tinguin persones grans o persones que vulguin tindre aquest servei. Per això creiem que és una bona iniciativa.

La nostra pregunta seria..., el tema del cost ja ho respondrà perquè ja li han fet, són sis milions d'euros, ens semblen que són ben invertits, que per això està l'administració pública, per on no arriba la iniciativa privada poder-hi arribar, i la nostra consulta seria aquests caixers, quan es fan les licituds, que jo crec que ha guanyat CaixaBank i Caixa Enginyers, o són els únics que han comparegut, també s'inclou personal de suport? Entenc que sí, perquè per a les persones grans no estan tenir un caixer, sinó que algú li ajudi a pagar un rebut de l'aigua o a poder demanar uns moviments, o a poder operar a través del caixer. Necessiten no tant el caixer mòbil, que evidentment és un instrument necessari i útil, però sobretot la persona de suport que l'ajudi a manegar aquest caixer mòbil.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Doncs, ara és el torn del diputat de Grup Parlamentari Comuns. Té la paraula l'il·lustre senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Senyor secretari, moltes gràcies per la seva assistència, per també les xifres que ens ha donat, però jo crec que avui no es tracta únicament d'analitzar xifres, com jo crec que s'ha dit en algunes de les intervencions que m'han precedit, sinó de posar a veu una fractura social que veiem com s'eixampla dia a dia.

Una imatge que coneixem bé, una persona gran que li demana al seu fill que la porti en cotxe trenta quilòmetres per poder treure la seva pensió en efectiu, perquè l'efectiu és l'única forma que té de pagar la botiga del poble i, alhora, la titular d'aquesta botiga del poble ha de perdre mig matí també per fer els ingressos setmanals, amb sort, de la seva pròpia botiga i deixant també sense servei aquest mig matí el propi poble per ingressar a aquesta recaptació. I això no és un anècdota,

això més de cinc-cents municipis de Catalunya, més de la meitat dels ajuntaments del país, on la porta de l'última oficina bancària ha estat tancada per sempre. I no només això, els tancaments també als barris de les nostres ciutats, estan desapareixent de molts barris de les nostres ciutats metropolitanes les oficines bancàries de tal manera que també aquests desplaçaments interns s'han de produir, sense deixar de dir també com la manca de personal atenent fa que es generin cues interminables a les pròpies oficines bancàries i que siguin els propis usuaris qui s'ajudin perquè no entenen bé com funciona un caixer.

Estem parlant d'una desertització financera que ha esborrat del mapa -ho deia també el senyor Giró- gairebé sis mil oficines des del 2008, una caiguda del setanta-tres per cent que ens situa vergonyosament, deia el senyor Giró, a la primera d'Espanya, però també al capdavant d'Europa.

En aquest context, doncs, ja s'ha comentat el Govern, va tirar endavant com aquesta gran fita, aquest pla d'oficines mòbils, el contracte de gairebé un milió d'euros anuals. Jo tenia, vostè també ho ha dit, ara sembla que es posa en dubte aquesta quantia, ja ens ho aclarirà, pagat amb diners de tothom i adjudicat a CaixaBank i a Caixa Enginyers, i també al servei de caixer mòbil de la Diputació de Barcelona, que arriba a noranta o una mica més de noranta municipis.

Crec que hem d'agraciar l'esforç, però hem de dir les coses pel seu nom: això és només un pegat. És un pegat que és car i que és insuficient, i el pitjor encara és que és el símptoma d'una anomalia democràtica, una anomalia democràtica profunda. Un cop més els diners públics venen a cobrir els dèficits d'un servei, d'un sector privat que neda en l'abundància. És una veritable vergonya! Mentre una sola de les grans entitats bancàries anunciava més de dos mil milions d'euros de benefici en un sol trimestre, la Generalitat ha de destinar fons públics perquè un vehicle visiti un cop al mes durant una hora aquells pobles que aquestes mateixes entitats han abandonat, però que no perden el negoci.

Estem subvencionant amb impostos de tothom un servei que la banca hauria de garantir com a part de la seva responsabilitat social corporativa, una responsabilitat que sembla es van deixar als despatxos de Madrid.

Però el problema, senyor secretari, és encara més profund. No parlem només d'accés, parlem de dignitat. Estem assistint a una coacció digital silenciosa, però implacable. Milers de persones, gent gran, persones migrades, ciutadans i ciutadanes amb menys competències digitals o amb diversitat funcional, són expulsades d'un sistema que els parla amb "xatbots" incomprensibles, els dirigeix a telèfons 902 de pagament i els obliga a fer servir aplicacions inaccessible.

Aquesta deshumanització és una decisió de negoci facilitada per la manca de competència real i la laxa supervisió del Banc d'Espanya i ens obliga a mirar enrere. La crisi del 2008 ens va costar 64.000 milions d'euros en un rescat bancari que es va vendre com una inversió de futur. Aquell rescat va generar un deute, no només econòmic, sinó social i immoral, amb la gent que ara pateix les conseqüències. Estem davant d'un doble pagament. Ahir vam pagar per salvar-los i avui paguem per suplir els serveis que es neguen a oferir.

Per tot això crec que hem d'exigir un canvi de paradigma i les solucions estructurals ja existeixen. La primera, una llei de mínims democràtics, l'aprovació definitiva de la proposició de llei per garantir el servei de caixer automàtic nascut d'aquest Parlament està tramitant-se al Congrés.

La segona, la solució valenta i estratègica, la creació d'una banca pública catalana. Necessitem transformar l'Institut Català de Finances en molt més que una eina de finançament. Ha de ser motor per la reindustrialització verda, oferir hipoteques ètiques, donar suport a cooperatives i autònoms i trencar d'una vegada per totes l'oligopoli financer que ofega la nostra economia real.

Per tant, per concretar el nostre posicionament, li formulem tres exigències clares. La primera, més enllà de la foto de l'oficina mòbil, exigim que el Govern de la Generalitat posi tota la seva força política i institucional per assegurar l'aprovació immediata i sense dilacions de la llei de garantia de caixers al Congrés. Vull conèixer la seva opinió.

Segona, tenen previst un pla de xoc contra l'abús bancari i la bretxa digital que inclogui sancions a les entitats que no garanteixin una atenció presencial digna i que protegeixi activament els drets dels consumidors i consumidores més vulnerables?

I acabo, aquesta comissió i el Govern ha de triar. Poden continuar sent espectadors i gestors de la Catalunya dels balanços trimestrals i dels interessos de l'IBEX35 o podem començar a construir amb valentia la Catalunya de tots els seus vuit milions d'habitats, tots ells, garantint que cap ciutadà o ciutadana, visqui on visqui, sigui considerat un cost a retallar. Com era allò, prosperitat compartida?

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara seria el torn, en primera instància, de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, que no es troba present en la comissió d'avui. I, en segona instància, seria el torn del Grup Mixt, que tampoc estan presents avui a la comissió.

Per tant, passem la paraula a la diputada del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la il·lustra senyora Susana Martínez.

Susana Martínez Heredia

Gràcies, president. Bona tarda, senyor Fernández. En nom del nostre grup parlamentari, volem agrair la seva presència avui en aquesta comissió i les explicacions clares i detallades sobre el desplegament del servei banca mòbil de Catalunya.

Des del nostre grup volem posar l'accent en el context estructural que justifica plenament aquesta actuació del Govern. Ja s'ha fet referència, des de l'any 2008, a Catalunya han desaparegut gairebé tres de cada quatre oficines bancàries. Segons les dades del Banc d'Espanya, això representa una reducció del setanta-tres per cent, és a dir quinze punts per sobre de la mitjana estatal i trenta-dos punts per sobre de la mitjana europea. I què ha comportat aquesta reducció? Doncs, que els serveis financers s'han concentrat en entorns urbans, mentre que els municipis petits han quedat al marge.

Les dades que vostè mateix ha esmentat, senyor Fernández, ho confirmen. Més del cinquanta per cent dels municipis catalans estan exclosos d'aquests serveis financers essencials, afectant directament a més de tres-centes mil persones, especialment la gent gran i aquells amb menys recursos digitals o de mobilitat.

I és per això que en aquest context valorem molt positivament que el Govern, essent plenament conscient d'aquesta realitat, hagi impulsat un sistema pioner de banca mòbil a Catalunya.

I després d'escoltar-lo avui, senyor Fernández, queda clar que no es tracta només d'un servei operatiu, sinó que és una eina estratègica per combatre tres grans desigualtats del país. La primera és la desigualtat territorial, perquè acosta serveis a zones rurals i municipis petits; la segona, la desigualtat social, perquè garanteix la igualtat d'oportunitats, i la tercera és la desigualtat financera i digital, perquè garanteix també drets bàsics d'accés i d'atenció a tothom, visqui on visqui.

I aquest servei és una acció clara del Govern i una mostra concreta de com l'administració pot corregir els desequilibris del mercat. Aquesta és l'actuació que esperem d'un govern socialista i compromès amb l'equitat, que sigui present allà on cal i que porti els serveis allà on no hi són, i que garanteixi que viure en un poble petit no impliqui viure amb menys drets.

El fet que aquest servei no només arribi als municipis que han perdut oficines, sinó també als que mai n'han tingut cap, és especialment significatiu i és una mostra de la responsabilitat d'un govern que escolta les necessitats de la ciutadania i que treballa incansablement precisament per millorar la vida de totes les persones, sense exclusions.

El fet també que la satisfacció mitjana dels usuaris se situï en un excel·lent no és només una dada estadística, sinó que és la confirmació que aquest servei respon a una necessitat real i que ho fa amb qualitat i proximitat.

Un dels factors claus també per l'èxit d'aquest projecte ha estat basat en la col·laboració públic-privada. El desplegament del servei bancamòbil no hauria estat possible sense el compromís ferm del Govern, de la implicació també activa dels ajuntaments i de la col·laboració de les entitats financeres com CaixaBank i la Caixa d'Enginyers. Aquesta aliança ha permès combinar la capacitat operativa de les entitats privades amb la visió d'equitat territorial i de servei públic de les institucions. A més a més, el paper dels ajuntaments ha estat fonamental com un canal de confiança i proximitat amb la ciutadania.

Es tracta d'una política pública encertada, alineada amb els valors que compartim com a grup parlamentari, igualtat, cohesió territorial i servei públic d'actualitat.

La Catalunya que volem és una Catalunya que no deixi a ningú enrere i aquest servei de banca mòbil és una mostra clara de responsabilitat institucional, sensibilitat social i compromís amb la igualtat d'oportunitats.

Per acabar, senyor Fernández, li volem preguntar quins reptes i oportunitats identifica el departament a l'hora de consolidar i fer créixer aquest servei de banca mòbil en el futur, tant en l'àmbit territorial i social?

Moltes gràcies.

(Pausa.)

El president

Gràcies, diputada. M'estava barallant amb el comptador, que no me'n sortia.

Bé, un cop acabat el torn dels grups parlamentaris, torna a ser hora que respongui el secretari general, el senyor Juli Fernández, a les preguntes que han sol·licitat els diferents grups.

Sense més preàmbul, senyor Fernández, té la paraula.

El secretari general d'Economia i Finances (Juli Fernández Iruela)

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, agrair les intervencions i el to d'elles, perquè totes han sigut en positiu, com toca a la política.

Intentaré respondre. Hi ha alguna resposta que pot ser bastant genèrica, perquè alguns grups m'ho han demanat igual.

El tema del cost. Com tots saben, quan es fa una licitació el cost que tu estimes és el termini màxim que pot arribar a l'adjudicació. En aquest cas era per quatre anys, dos anys amb una opció de pròrroga de dos anys. La licitació era per sis milions d'euros. Com que no s'adjudica totes els lots, l'adjudicació final que es fa a dues entitats correspon a 4.800.000 euros de cost, que això són 1.200.000 cada any. És veritat el que deia el senyor Jaume Giró, que eren sis milions en la licitació original, perquè es quantifica tot, en tots els dos períodes, però finalment el cost que té anual són 1.200.000 euros.

O sigui, la meua compareixença està per donar compte d'un servei que nosaltres hem hagut de posar en marxa. Jo he dit al principi que el Govern arriba i troba unes licitacions fetes i adjudicades i la nostra obligació és posar-lo en marxa.

En qualsevol cas, ja ho he dit al principi, és un sistema molt millorable, que pot millorar, que té recorregut a millorar, que no és l'única solució possible, que podria haver-hi alternatives, i és veritat, i segurament que nosaltres, el Govern el que farà serà una vegada tinguem aquesta avaluació feta, que tot just portem sis mesos, avaluar quines les # de millora, i tampoc descartem que es faci una redefinició total del servei i poder no només incrementar o millorar l'actual, sinó inclús intentar plantejar-nos un canvi.

I és veritat, segurament, que algunes de les coses que deia el senyor diputat Jaume Juró les podem arribar a compartir. Ell coneix molt millor que jo l'evolució del sector financer a Catalunya i Espanya per la seva pròpia formació. És veritat que el sector financer a Catalunya es va transformar d'una manera diferent a la resta del territori d'Espanya, perquè també la concentració que hi havia de caixes molt diverses era molt més gran que la resta del territori espanyol, per tant aquí va haver-hi aquesta pressió de concentració, va perjudicar bastant més els territoris, però tampoc podem oblidar-nos que dels 503 municipis que, diguéssim, poden ser beneficiaris, només el vuitanta per cent d'aquests, el vuitanta per cent no havien tingut mai cap unitat bancària ni cap caixer automàtic. O sigui que estem donant resposta a una realitat que ja hi havia en el seu moment. Que no és cap excusa, eh? Vull dir, jo crec que tenim un repte a afrontar, però també és veritat que és bo saber d'on venim. I ara en aquest moment el que es fa vol dir que hi havia 411 ajuntaments, municipis que no tenien cap mena de servei, ni abans, i ara el poden tenir amb aquest servei; ja ho dic, insuficient, però que el poden tenir.

I és veritat que la banca..., no seré jo qui defensi la banca, ni molt menys, perquè segurament que aquí molts ho podrien fer, però també és veritat que les eines que tenim els governs són les que tenim. I és veritat que aquesta llei que s'està tramitant al Congrés de Diputats, fora bo que es tramités, el nostre grup està d'acord que s'han de posar mecanismes d'incentivar que l'entitat financera compleixin la obligació, que és donar garantia i un servei públic als territoris, però tal com està en aquest moment

no tenim eines jurídiques per fer-ho. Caldria primer aprovar la norma que ens permeti donar aquesta eina.

I és veritat el que deia el senyor Giró també, el tema del deure moral. L'economia i el deure moral a vegades estan bastant renyits, sobretot quan són sectors financers, que aquests el que volen és maximitzar el seu màxim benefici, però quan els dius: "Escolti, vostè a veure quina aportació fa per la seva responsabilitat social cooperativa", "això no m'ho toquis, que això a mi no em toca". Per tant, aquí tenim el recorregut a fer i el Govern així ho farà. Volem treballar per avaluar com està anant aquest servei i intentar, doncs, millorar bàsicament en el tema segurament de més freqüència, en el tema horari i no descartem també que en alguns espais es puguin també habilitar caixers permanents per sempre, buscar fórmules que ens permetin adequar aquest servei.

Quant al portaveu d'Esquerra Republicana, bé, és veritat, ja ho he dit abans, el servei es dissenya en l'anterior Govern, fruit primer d'una iniciativa que hi havia, que era intentar per la via que els bancs assumissin el cost total de la intervenció del servei; això es va intentar, finalment es fa la licitació diferent, i és veritat que no és l'única solució que el Govern planteja. Ja ho dic, estem disposats a revisar-lo i a millorar-lo, si cal.

I és veritat que això no ha de suplir, ni molt menys, el que és la banca tradicional via digital, però també és veritat que tenim un problema en aquests municipis més petits, i és que moltíssima gent és gent d'edat bastant avançada i que no tenen fonaments digitals per poder fer servir les eines. Per tant, caldrà buscar aquest equilibri per veure com són capaços també de buscar aquesta alternativa.

I en municipis que no hi ha hagut cap usuari, bé, és el que volem analitzar. Exactament, el que farem serà parlar amb aquests ajuntaments, què ha passat, per què no hi ha cap usuari i si és que realment la gent no ho veu interessant, o per fer servir a través d'altres familiars altres alternatives. Però en aquest moment jo no li puc dir exactament quina és l'eina perquè d'aquests setze municipis no hi ha hagut cap usuari.

A la portaveu del Partit Popular, bé, és veritat que vostè d'alguna manera posa en qüestió el servei, ve a dir que això d'alguna manera és perquè no s'ha fet bé la feina

en el procés de transformació, però dir-li que també hi ha territoris d'Espanya que estan fent un servei molt similar, hi ha comunitats d'autònoms que estan fent un servei similar, segurament que no amb la mateixa intensitat que estem fent nosaltres, perquè segurament que són proves bastant #, però també ho estan posant en marxa. I no és només un problema que ho tingui en aquest moment Catalunya, jo crec que és un problema que té molt a veure amb el que és l'extensió territorial, el que és la qüestió demogràfica i el que són els moviments demogràfics que hi ha dintre el mateix territori. I jo crec que aquí el que ha de fer qualsevol govern és buscar les eines que ens permeti que la gent que vol viure a casa seu i al seu municipi no tingui per què marxar per una qüestió que es trobi per exclusió financera. I jo crec que aquesta és l'obligació de qualsevol governant.

I aquesta és una prova que una acció que volem executar? Doncs, sí. Que és molt prematur per dir sobre si funciona del tot o no? És molt prematur. Que el Govern està disposat a revisar-lo una vegada acabin aquests dos primers anys per introduir millores? Sí, i si cal, inclús canviar-lo i fer-ho nou, estem disposats. Però en aquest moment és molt prematur fer aquesta avaluació en aquests moments.

Quant al cost, ja li he contestat, jo crec que ha quedat més o menys clar.

Bé, quant al portaveu de VOX, no seré jo el que defensi, diguéssim, que els bancs puguin treballar tranquil·lament, el sector financer. Jo crec que en algunes coses hauríem d'intentar marcar-los una miqueta l'espai, perquè evidentment si el deixem per si sols ja es demostra que quan un mercat, en aquest cas el mercat financer en aquestes # és ineficient i quan un mercat és ineficient el Govern ha d'actuar. I si per actuar cal fer una petita intervenció, cal intervenir els mercats quan no són eficients. I jo crec que això s'està veient, no? Quan va ser ineficient el mercat energètic vam intervenir, tenim ara un mercat que està més ineficient... Podem discrepar sobre la forma de si són els millors o no, que és el tema de l'habitatge, segurament que aquí a la millor potser no estiguem d'acord, però quan un mercat és ineficient els governs ha d'actuar, ha d'intervenir i, per tant, nosaltres pensem en aquest cas que aquesta proposta va en la línia, ja ho dic, millorable, però va en la línia de poder avançar per intentar garantir, intentar minimitzar el tema de l'exclusió financera.

Per altra part, el portaveu dels Comuns, és clar, vostè d'alguna manera fa una esmena a la totalitat, quant al model i quant a tot. Jo no tinc cap problema a poder debatre, però és obvi que segurament si analitzéssim què ha passat i què està passant hi han hagut moltes coses que no s'han fet prou bé i que no podem deixar que sigui en aquest cas el sector financer l'únic que busqui solucions a aquest problema. I està clar que el Govern s'hi ha d'implicar.

Està clar que el millor podria arribar a estar d'acord amb vostè que costa molt justificar que, a més a més, ho fem amb recursos públics, i més tenint en compte que els qui presten el servei són entitats financeres, segurament, però al final és una opció que es va fer en el seu moment amb licitació i nosaltres volem esgotar a veure com evoluciona aquest mecanisme. Després segurament que entre la Generalitat, el Govern i les entitats financeres hem de valorar exactament quin és el retorn que estem tenint, i nosaltres algunes coses que ha dit vostè les puc arribar a compartir, que no queda massa justificat políticament que diguem que una part del servei, diguéssim, ho satisfarem amb recursos públics.

Que és veritat que les entitats a part de prestar servei, em sembla que hi ha un altre portaveu que m'ho ha demanat de si presten serveis complementaris. Sí, presten serveis complementaris de suport i d'ajuda a la persona que realment es desplaça per poder obtenir aquest servei, evidentment, no només va el vehicle, sinó que sovint inclús van dues persones per intentar fer el servei. Però sí, vostè també em demanava tres preguntes. Jo crec que s'ha de treballar per intentar que aquesta proporció de llei que hi ha al Congrés avanci i puguem garantir l'accés garantit als serveis financers, sobretot en els territoris, en aquests territoris de què estem parlant, als municipis petits. Crec que caldria segurament plantejar-nos algun tema de pla de xoc per intentar actuar en el tema de la bretxa digital, sobretot per l'accés no només en aquests serveis, sinó en molts més, que estem veient com també hi ha una exclusió digital i important sobretot per una població d'edat avançada.

Quant a l'IBEX 35, la Catalunya de tots, joestic per la Catalunya de tots. Per mi l'IBEX 35 han de seguir treballant, crec que l'obligació de qualsevol Govern és que les empreses que estan a l'IBEX 35, que per mi no tenen ni cua ni banyes, és que facin la feina, generin riquesa i aquesta es puguin repartir correctament. No serem

nosaltres que criticarem les empreses aquestes, però està clar que nosaltres el que volem és que la riquesa que puguin crear aquestes empreses i la resta es puguin repartir, i per això parlem de propietat compartida, que no sempre és fàcil, però jo crec que aquesta és l'alternativa.

I en relació al portaveu del PSC, agrair-li la intervenció. Crec que, evidentment, el projecte és un projecte que volem sobretot garantir igualtat d'oportunitats. Crec que l'obligació de qualsevol governant és que ningú quedi exclòs de qualsevol servei que pugui tenir, directa o indirectament, del servei públic i, per tant, això va en aquesta línia. Ja dic, el meu compromís és tenir-los informats de com evoluciona i tots plegats farem la valoració quan toqui. Com he dit al principi, és un contracte que és per dos anys, que quan acabin els dos anys la Generalitat, el Govern, de forma voluntària pot renunciar i no hi ha cap mena de dret a indemnització per a les entitats financeres, cosa que les entitats financeres estan obligades a seguir donant el servei d'alguna manera als dos anys que faltaven. Per tant, jo crec que tenim temps suficient com per poder valorar, diguéssim, el seu comportament.

Però, ja ho dic, si jo m'he d'atenir a la valoració que fa la ciutadania, la que fa servir el servei, la valoració és de 9,5 sobre 10 i un vuitanta-tres per cent dels usuaris estan molt satisfets del servei. Per tant, què ens agradaria? Doncs, que hi hagués segurament més freqüència i que hi hagi molt més usuaris que facin servir aquest servei. I després, en tot cas, podríem discutir sobre si cal o no posar recursos públics addicionals.

El president

En principi no hi havia torn, però si algú el reclama n'hi haurà per tothom. Com vulguin. Sí, senyor Giró?

Jaume Giró i Ribas

President, li agraeixo, només serà un minut. Agrair de nou la intervenció del secretari general i només recordar-li que per nosaltres, que vam ser els impulsors d'aquest període voluntari i al cap de dotze mesos, si no hi havia caixers, període obligatori de les entitats, per nosaltres no quedarà.

El Partit Socialista està al Govern, està al Govern d'Espanya i, per tant, depèn de vostès. Ara mateix la proposició de llei que va sortir del Parlament amb una amplíssima majoria està en un calaix. Per tant, si la consellera i vostè poden ajudar que surti d'aquest calaix, aconseguirem que això vagi per on ha d'anar.

I que no es preocupi cap dels que han intervingut abans, que això no té res a veure amb la rendibilitat dels bancs. Ja he dit que som molt partidari de la rendibilitat dels bancs. Aquests sis milions, d'acord amb els documents oficials del Govern, sis milions per quatre anys que costa aquest servei, s'ho gasten els bancs amb una setmana de publicitat.

El president

Molt bé gràcies. Algun altre grup vol fer alguna rèplica en segon torn? Esquerra Republicana?

Albert Salvadó Fernández

Molt breu. Jo no sóc tan partidari de la rendibilitat dels bancs com el senyor Giró, però sí que reivindico el rol de les forces polítiques progressistes davant de l'absència de responsabilitat social que moltes vegades s'està demostrant han tingut les entitats financeres inclús -repetixo-, inclús quan se les ha nodrit de recursos públics, de recursos de tots, i aquí es veu molt com hi ha forces polítiques que apostem per assumir no posar-nos de perfil, per assumir aquestes conseqüències derivades de la concentració bancària i, per tant, generar serveis, generar serveis per la gent, per la ciutadania i no pensar tant en la rendibilitat de les entitats financeres.

El president

Bé, doncs, Partit Popular? Endavant, senyora Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Perfecte, president. Moltes gràcies. Primer agrair que comparegui avui el secretari general del senyor Juli Fernández, que no ho havia dit abans en la primera intervenció i, com sempre, és un plaer tenir-lo aquí i que ens doni sempre resposta, detallada i argumentada de tot el que li preguntem.

Llavors, fet aquest incís, quant a les dades del cost, a veure, la informació que tenim oficial és que el valor estimat per aquests quatre anys, dos anys de contracte inicial i dos prorrogable, era del voltant de sis milions d'euros. Jo no sé si és que després en l'adjudicació es va reduir a 4,8 o és que la diferència entre els sis i els 4,8 és el cost que suporten directament les entitats financeres, perquè entenc que el cost va quedar repartit entre les entitats que participen del servei de banca mòbil i la Generalitat.

I, per una altra banda, respecte la pregunta que li he fet del per què, doncs, creu que aquí a Catalunya hi ha hagut una major eliminació d'oficines bancàries, m'ha semblat entendre que el principal motiu entén que és pròpiament per moviments demogràfics, per moviment de la població i que al final, doncs, la gent viu més al voltant de les zones més urbanes. Bé, jo li explicaré, res, és una anècdota, però que encara que sigui un cas molt particular, si després ho estenem a tots els pobles al voltant, doncs, realment passa el mateix. Els meus pares -i no explico mai res de la meva vida personal-, però els meus pares són d'un poblet molt petit a prop d'Alcoi, és un poblet que té cent habitants durant l'any i és un poble que té quatre carrers, vull dir que no té més. Doncs, té un caixer automàtic, però és que en aquella zona hi ha molts poblets a molt poca distància i tots ells tenen caixer automàtic. Llavors, per això li feia aquesta pregunta, perquè a la que sortim de Catalunya no veiem que el problema sigui tan greu com aquí, i per això volia fer-li aquest incís.

Moltes gràcies.

El president

D'acord. Faltaria per si volen fer el torn el Grup dels Comuns.

Lluís Mijoler Martínez

No, només aprofito el torn per donar les gràcies de nou per la compareixença i també per les respostes a les qüestions i demanar al senyor president que m'excusi, perquè haig de marxar a la Comissió de Transició Ecològica que substanciarà una altra proposta de resolució. Per tant, no em podré quedar.

Moltes gràcies.

El president

Només faltaria, senyor Mijoler. El company i diputat de VOX ha renunciat al seu torn. Faltaria saber si el Grup Socialista i Units per Avançar vol la paraula? Li passo la paraula a la senyora Susana Martínez.

Susana Martínez Heredia

Sí, només reiterar el nostre agraïment i remarcar que nosaltres creiem que aquesta és una política pública que posa les persones al centre i que millora i té un impacte directe en el dia a dia de milers de ciutadans de Catalunya que estaven exclosos d'un servei essencial i, per tant, reiterem l'agraïment i el nostre suport a aquesta iniciativa.

Gràcies.

El president

Doncs ara ja sí, acabat el segon torn de paraula dels diferents grups parlamentaris, li donem altre cop la paraula al secretari general Juli Fernández per cloure el torn de paraula.

El secretari general d'Economia i Finances (Juli Fernández Iruela)

No, res, seré molt i molt breu D'alguna manera també agrair-los les aportacions.

Dir-li al senyor Giró que sí, que la idea que plantejarem de recuperar aquesta proposició no de llei que sabem que està al Congrés, perquè en aquest moment està aparcada i veure exactament quines són les opcions que tenim que això pugui anar endavant. Malgrat que aquí hi va haver un gran consens, a Madrid també sabem com està l'aritmètica parlamentària, que no és fàcil, però en qualsevol cas penso que tot el que sigui anar cap a la via d'intentar que les entitats financeres puguin garantir serveis públics anem en aquesta mateixa línia. Per tant, intentarem recuperar-ho.

En relació a la portaveu del Partit Popular, jo no he dit que fos el tema demogràfic l'únic. Segurament que aquí a Catalunya van haver-hi més eliminacions, perquè segurament que també hi havia # de caixes. Per tant, quan parlàvem de caixes a Catalunya jo recordo que eren moltíssimes. Jo recordo que podíem haver arribat en moments que hi havia més de vint-i-cinc entitats financeres, i això va provocar que,

evidentment, dintre del procés de concentració, doncs, moltíssimes desapareguessin.

En qualsevol cas, el tema dels caixers automàtics ja ho he apuntat jo abans. És una alternativa. També segurament tenim moltes coses a fer de recorregut que ens permet millorar aquesta exclusió financera. Per tant, que no descartem que una opció pugui ser tenir caixers automàtics en aquests municipis.

I, res més, quant al portaveu d'Esquerra Republicana i també del Grup Parlamentari Socialistes, doncs, agrair-los les aportacions i, bé, amb aquest objectiu de forma conjunta hem de garantir la igualtat d'oportunitats i sobretot que la gent pugui viure en el seu territori i no hagi de marxar. Si més no que no sigui per una qüestió merament financera.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, secretari general. Doncs, bé, arribada fins aquí la compareixença del senyor Fernández, agrair-li altre cop el fet que estigui avui aquí, tant ell com part del seu equip, que comptem a la sala avui amb ells, i, si el sembla bé, farem una petita pausa de cinc minuts i reprendrem amb el següent punt de l'ordre del dia, que és el punt 3.

Gràcies.

La sessió se suspèn a les... i es reprèn a les...

El president

Molt bé, reprenem la comissió.

**Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Economia i
Finances sobre els plans d'acció del Departament**

354-00123/15

El diputat de VOX en Catalunya, el senyor Garriga, voldria fer alguna presentació del punt o no cal?

Joan Garriga Doménech

No cal.

El president

Doncs, en aquest sentit, si els sembla bé, passaríem directament a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions.

Per tant, el resultat de la votació seria 12 en contra, 2 a favor i cap abstenció.

Perfecte, es perdria la votació.

Propostes de resolució

250-00397/15 i 250-00401/15

I ara passaríem ja als següents punts de l'ordre de dia, que, com els diputats en qüestió ja ens han comunicat a l'inici d'aquesta comissió, es posposen tant el punt 4 com el punt 5; més endavant posposarem també el 7, i ara faríem conjuntament el 6 i el 8, ambdós casos del partit VOX en Catalunya.

Senyor Garriga, tindria la paraula per un màxim de tres minuts.

Joan Garriga Doménech

Sí, gracias, presidente. Bueno, traemos...

El president

Perdó, cinc minuts. M'he confós, disculpin. Ara sí.

Joan Garriga Doménech

Gracias, presidente. Pues, traemos a esta comisión el tema de las subvenciones a sindicatos y a patronales, cosa que desde VOX no entendemos, y entonces quería contextualizar que en Catalunya estamos sufriendo, desde hace unas décadas, una crisis económica y social, una destrucción clara de la clase media, del poder adquisitivo de los catalanes, cada vez es más difícil llegar a fin de mes, cada vez es más difícil acceder y mantener la vivienda habitual y, por otro lado, tenemos una

carga impositiva brutal, un infierno fiscal en nuestra querida región, tenemos un IRPF muy alto que castiga las rentas de trabajo, el IVA que castiga en nuestras compras, el ITP que castiga la adquisición de la vivienda, y tantos otros impuestos y tasas de distintos niveles administrativos.

Y resulta, pues, que damos siete millones de euros al año a Comisiones Obreras y a UGT y que damos -bastante impresionante esta cifra- ocho millones de euros a la patronal, a Pimec y a Foment del Treball, o sea unas entidades que en principio tienen empresas poderosas. Foment tiene grandes empresas y corporaciones como socios, y le tenemos que dar del dinero del sacrificio de todos los catalanes ocho millones de euros al año. Es un auténtico escándalo.

Desde VOX hemos hecho un poquito de cifra, de calculadora, y vemos que con ese dinero que damos a sindicatos y patronales podríamos hacer 14.000 recibos de hipoteca, por ejemplo; 36.000 becas comedor; 6.000 operaciones médicas urgentes; 160.000 visitas médicas -tenemos unas listas de espera brutales- o, por supuesto, podríamos pagar -antes debatíamos el tema de los cajeros móviles- 1,2 millones, nos decía el secretario general al año, pues, mira aquí si podríamos tener cajeros móviles subvencionados por la Administración Pública en todo el territorio, en aquellas poblaciones pequeñas para dar soporte a nuestros mayores y al territorio más alejado y menos concentrado.

Entonces, nos parece gravísimo. Creemos que los sindicatos tienen que huir de la cuota de sus trabajadores, si es que tienen, y evidentemente las patronales tienen que vivir de sus grandes empresas, si es que, como dicen, tienen socios de grandes empresas.

El problema es que estos sindicatos, UGT, Comisiones Obreras, o estas patronales, PIMEC, Foment del Treball..., no representan ya a nadie, no representan a los trabajadores, no representan a los emprendedores; se representan a sí mismos, representan a los intereses de sus juntas directivas que viven de estas subvenciones y, entonces, por supuesto, están comprados por los poderes políticos que las dan..., los sucesivos gobiernos. Ahí sí que van, en todo el arco parlamentario están de acuerdo en dar estas subvenciones.

Desde VOX, nuestro compromiso, siempre que condicionamos un presupuesto -y lo hemos demostrado en otras regiones, pues, instamos a que desaparezcan estas subvenciones a patronales y a sindicatos-, lo que solemos conseguir de momento es, pues, la mitad, y en eso estamos. El compromiso firme de que el dinero de los catalanes, del conjunto de los españoles, es para quien lo trabaja y no para estos sindicatos y patronales que viven del cuento.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat, per l'exposició. Ara passàriem la paraula als diferents grups parlamentaris. En aquest cas, passem la paraula al diputat del Grup Parlamentari de Junts, i vicepresident d'aquesta comissió, l'il·lustre senyor Joan Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Bé, ja avanço que el nostre posicionament serà en contra d'aquestes dues propostes de resolució, però aprofitaré per fer posicionament sobre el fons de la qüestió.

Els sindicats i les patronals d'aquest país fan una funció pública, i això està reconegut tant a la Constitució com a l'Estatut de Catalunya. Per tant, nosaltres no entenem un sector empresarial sense un diàleg constant, una negociació col·lectiva i un suport a la formació, que és una funció molt clara que tenen els agents. I són aspectes clau del mercat de treball.

Però, a la vegada, també he de dir que és la constatació d'un fracàs, perquè el que ens preguntem és com pot ser que el Servei d'Ocupació de Catalunya disposi de més de cinc-cents milions de pressupost anual i, en canvi, tinguem un vint per cent d'atur juvenil i un seixanta per cent, segons l'informe PIME 2024, un seixanta per cent d'empreses que diuen que tenen dificultats en trobar personal qualificat. Per tant, hi ha alguna cosa que no acaba de funcionar.

En tot cas, entenem que les subvencions, tant a les patronals com als sindicats, són finalistes, i així ha de seguir essent, segons la nostra opinió, però a la vegada pensem que hauríem de ser més exigents amb els resultats, perquè, si no, quin sentit tenen aquestes subvencions?

I aquí he de recordar que, a petició de Junts, hem aprovat diverses propostes en aquest Parlament, en la passada legislatura i en aquesta, per avançar amb urgència cap a un salari mínim de referència català. I això hem dit sempre que s'ha de fer en concertació social, però no veiem que ni patronals ni sindicats acabin d'estar per la labor. Entenem que el problema principal, però, és que no tenim un govern que impulsi aquest acord majoritari que s'ha aprovat a la cambra.

Ens cal un salari mínim català. Ho hem dit moltes vegades, no és el mateix viure i pagar un lloguer a Catalunya que a Extremadura o a Galícia, però insisteixo que el Govern no ho està liderant i tant patronals com a sindicats no ho acaben de defensar.

Tampoc veiem que els agents socials s'involucrin en trobar solucions a un aspecte molt greu que ha aparegut en els darrers anys, que és l'increment de l'absentisme laboral. Les patronals ho han denunciat i han vingut aquí i ens ho han explicat, i això és cert, però, en canvi, els sindicats sembla que li han tret importància. I no hem d'oblidar que els sindicats reben, com diu la proposta de resolució, de l'ordre de set, vuit milions d'euros en subvencions cada any, però el cost de l'increment de l'absentisme laboral costa de l'ordre de quatre mil milions anuals. Per tant, escolteu, hem de treballar tots plegats perquè això es pugui solucionar.

Per tant, entenem que cal un compromís clar dels agents i un lideratge del Govern per reduir l'absentisme i tornar a situacions prèvies a la covid. De fet, en el proper ple, com ja sabran molts diputats, es debatrà una proposta de Junts per Catalunya, una moció de Junts per Catalunya justament per treballar sobre aquest increment de l'absentisme.

Per tant, subvencions als agents socials? Sí, sempre finalistes, però per assolir els grans objectius que té el mercat de treball en aquest moment a Catalunya. I això vol dir manca de personal qualificat, hem de solucionar això a través de la formació; hem de tenir un salari mínim català de referència a través de la concertació, i hem de solucionar l'absentisme, que és un dels problemes greus que pateixen en aquest moment les empreses d'aquest país i els treballadors que la pateixen.

Exigim, doncs, lideratge al Govern per solucionar aquests reptes junt amb els agents socials i, si cal, replantejar les subvencions perquè això sigui així, perquè, si no, algú pot tenir la temptació de pensar que les subvencions serveixen per mantenir el

sistema, quan, tant patronals com sindicats, s'han de mantenir gràcies a les quotes dels seus afiliats i no pas de fons públics, només quan són finalistes.

Per altra banda, el que no ens sembla bé és el que ha passat aquests darrers dies amb el president Illa, i ja va passar amb el president Aragonès, que és que s'està instrumentalitzant els agents socials per fer veure que el Govern compta amb una gran majoria social. I la democràcia parlamentària explicita clarament que la sobirania del poble de Catalunya rau en el Parlament, en els cent trenta-cinc diputats que han estat votats, i això no pot ser substituït pels agents socials. I això és el que va fer el president Aragonès la passada legislatura i el que ha fet el president Illa, per exemple, aquesta setmana passada amb la foto sobre el complement, el tercer complement de crèdit que s'ha assignat i s'ha fet la foto amb els agents socials, fent veure que això compta amb una gran majoria. Aquest tercer suplement de crèdit ha tingut majoria, però de seixanta-vuit diputats, no més enllà de seixanta-vuit diputats. I no podem fer veure que com que hi estan els agents socials té la gran majoria del país, perquè només hi ha seixanta-vuit diputats. Suficient, però només seixanta-vuit diputats.

Per tant, pensem que això és un greu error que no s'ha de cometre i que, en tot cas, esperem que en el futur no torni a esdevenir.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, vicepresident. Ara seria el torn del diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana per Catalunya, l'honorable senyor Joan Ignasi Elena.

Joan Ignasi Elena Garcia

Moltes gràcies, president. I a tomb de la intervenció del diputat Canadell, clar, un podria també dir, i els empresaris i les associacions, fent demagògia, que és el que jo crec que ha fet el diputat Canadell, i com pot ser que rebent subvencions les associacions empresarials no es dediquin a perseguir el frau fiscal i a combatre'l? O per què no tenen prou interès en perseguir les hores extres no pagades que fan molts treballadors? O com no es dediquen a perseguir quan hi ha casos, esporàdics, però n'hi ha, de persones que treballen i que han de treballar en situacions

precàries? Perquè jo estic convençut que ho fan. I el que no intento és utilitzar i fer venir les coses cap al meu molí jo crec que d'una forma poc elegant, per entendre'ns, des del nostre punt de vista.

Els agents socials tenen una funció que és essencial, que és la negociació col·lectiva en l'àmbit d'empresa i en l'àmbit de sector. Una negociació que és llei entre parts i que, per tant, construeixen el sistema jurídic del nostre país, també en la mesura que són llei entre parts i, per tant, tenen una dimensió fonamental.

Hi ha vegades que fan coses que ens agraden i a vegades que no ens agraden, això és així. Els sindicats tenen dret a estar a favor d'una cosa o a favor d'una altra. Els sindicats es posicionen a favor de la immersió lingüística, per exemple, i estic segur que hi ha parlamentaris que no els agrada. A vegades es posicionen en qüestions que a nosaltres no ens agraden tant, ens incomoden, i les associacions empresarials també.

Però és que aquí, i anant a la moció de VOX, és on rau una de les diferències que hi ha entre vostès i nosaltres. N'hi ha moltes, però una és que crec que és nuclear, que és: "jo allò que no comparteixo ho combató políticament", i vostès tot allò que no comparteixen ho volen fer desaparèixer, ho volen dissoldre, no?

"S'ha de ser constitucionalista -nosaltres no en som-, s'ha de ser constitucionalista, llevat que jo defensi l'eliminació de les autonomies", que aleshores això està molt bé. "Els partits no constitucionalistes que són independentistes s'han de dissoldre, s'han d'eliminar, s'han d'il·legalitzar". "Els partits no constitucionalistes que defensen la dissolució de les comunitats autònomes, aquests no, perquè sóc jo".

I clar, aquest és un mecanisme que és molt perillós. I en l'àmbit de les subvencions, doncs, fan tres quarts del mateix. S'ha de deixar de subvencionar a sindicats i patronals, però els toros no, eh? Els toros, no. Les associacions de tauromaquia les subvencionem, aquests *pa lante*, aquestes sí. Entitats i fundacions antiavortistes? Aquestes, sí. Entitats que defensen la llengua catalana? No. Entitats que defensen la igualtat entre els homes i les dones? Entitats feministes? No.

I, miri, dintre de tots els àmbits hi ha entitats que defensen posicions polítiques que nosaltres no compartim.

Malament, quan el nostre projecte polític només utilitza els fons públics per allò que defensa el que els reparteix, perquè això ens porta a un altre tipus de sistema polític que ens sembla que és molt i molt perillós.

Per tant, des d'aquest punt de vista, anant al fons del que vostès plantegen, jo crec que expressa d'una forma molt nítida, molt clara, quin és el seu capteniment polític, i és que l'administració general de l'Estat, que és en l'única que vostès creuen, està al servei del seu projecte polític i ha d'estar al servei del seu projecte polític. I això té un nom, que jo crec que té clarament un vernís, un accent, una tendència totalitària, que és “el que jo defenso és el correcte i el que no no ho combato políticament, sinó que ho faig eliminar des de l'autoritat pública”, no? I en aquest sentit, em sembla que no..., en fi, que és molt nítid i molt clar el que vostès plantegen i és per això, per aquesta raó per la qual nosaltres no podem donar suport a aquestes posicions.

Perquè sí, defensem que ha de tenir el suport de l'administració pública els agents socials perquè facin el que ells democràticament creguin que han de fer, des de la dimensió democràtica que tenen en la presa de decisions, i representen a milers de treballadors, perquè així ho acrediten les eleccions sindicals. I també als representants dels treballadors. I els que no els agrada poden votar un altre o crear-ne un de nou, com, per exemple, van fer molts militants del Partit Popular i d'altres formacions i algunes formacions d'extrema dreta, creant el partit de VOX, legítimament, i presentant-se a les eleccions.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara seria el torn de la diputada del Grup Parlamentari del Partit Popular a Catalunya, la il·lustre senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Efectivament, comparteixo que no s'han de fer discursos demagògics i que cal realment avançar una política seriosa, sensata, que sigui útil per respondre a les necessitats dels ciutadans.

I en aquest sentit, des del Partit Popular, pensem que tant els sindicats com les patronals empresarials tenen una funció pública i primordial en el diàleg social per defensar, per una banda, els interessos dels treballadors i, per l'altra banda, els

interessos de les empreses i promoure el desenvolupament empresarial. I, per tant, tenen tasques molt significatives i necessàries com són, per les dues bandes, participar en les negociacions col·lectives, per aprovar els convenis; per la banda més dels sindicats, doncs, participar més i també per la part patronal en prevenció i resolució de conflictes laborals. En el cas més dels sindicats, promoure l'elecció de representants de la plantilla o planificar, organitzar i controlar les condicions de treball.

Però també, per la banda de les patronals, promoure la formació i el desenvolupament professional amb l'objectiu de millorar la competitivitat i la productivitat de les empreses, fomentar el desenvolupament econòmic i social del sector empresarial, impulsar la inversió, el creixement i la creació d'ocupació en el sector. I així podríem anar seguint en una llarga llista de tasques que, com deia, realment són molt significatives i necessàries.

Però sí que és cert que reconeixem que, per una banda, els sindicats pensem que sí que reben excessives subvencions per part de totes les administracions públiques, no només de l'Estat, sinó també la Generalitat, diputacions i grans ajuntaments, com és el de Barcelona, que, a més a més, disposen d'edificis públics gratuïts i en ple centre de moltes capitals de província, i no ens oblidem tampoc dels alliberats sindicals, que el seu salari els paguen les grans empreses, però també les administracions públiques i empreses públiques. I, per tant, segur que es poden reduir totes aquestes subvencions a partir de fer una millor gestió i control d'aquests recursos públics.

Però el problema és que no podem analitzar des dels grups parlamentaris els resultats que s'estan assolit a partir d'aquestes subvencions que es concedeixen tant als sindicats com a les patronals empresarials i, per tant, ja tenim una manca de transparència en l'execució de les despeses en general del sector públic de la Generalitat.

De fet, en el mateix procés del compte general de cada any no tenim accés als expedients de contractació o subvenció, ni tan sols podem consultar l'informe d'intervenció, per exemple, sobre la liquidació del pressupost o sobre l'informe de fiscalització sobre el compte general.

Per tant, tots aquests motius al final no ens permeten arribar a unes conclusions argumentades i, en aquest sentit, compartim la necessitat d'anar reduint aquestes subvencions per destinar-les més a la prestació de serveis essencials a la ciutadania.

Però com que no tenim la seguretat de quin és el destí i l'ús que s'està fent d'aquestes subvencions, ens abstindrem.

El president

Gràcies, diputada. Com per tots els grups és sabut, el diputat Mijoler s'ha hagut d'absentar de la comissió, i no havent-hi cap altre representant del seu grup, seria el torn dels altres dos grups que ja hem comentat que no estan presents, que és, per una part, la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra i, per l'altra, el Grup Mixt.

Essent així, doncs, passàriem el torn de paraula al diputat del Grup Socialistes i Units per Avançar, l'il·lustre senyor Guillem Sánchez.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. Sembla que m'han deixat via lliure. Seré breu.

Evidentment, votarem en contra amb tota la contundència i convenciment. En aquesta proposta de resolució, la internacional reaccionària ara assenyala un altre suposat enemic interior. Fins ara assenyalaven els nouvinguts i ara ens assenyalen els sindicats i, per no quedar malament, a les organitzacions empresarials també.

El que s'ha de fer és generar confiança en les institucions, i els sindicats i les organitzacions empresarials són institucions que contribueixen molt positivament al país.

Els reaccionaris volen generar discòrdia i nosaltres els responem amb més confiança en les institucions.

El diàleg social i la negociació col·lectiva són consubstancials a la democràcia. I sabem quina és la reacció emètica que els genera el diàleg i la democràcia a la internacional reaccionària.

Moltes gràcies, president.

El president

Molt bé, doncs, acabada la ronda d'intervenció dels diferents grups, tot i haver fet el debat de forma conjunta del punt 6 i 8, a proposta del Grup de VOX, que era qui feia la proposta de les dues propostes dels dos punts, com ve essent habitual, farem la votació per separat.

Per tant, a continuació, farem la votació del punt 6, que és la Proposta de resolució sobre l'eliminació de les subvencions als sindicats en els pròxims pressupostos de la Generalitat.

Llavors, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, és un 1 a favor, 12 en contra i 1 abstenció.

I procediríem d'immediat a la votació del punt número 8, que és la Proposta de resolució sobre l'eliminació de les subvencions als ajuts i als altres recursos destinats a la patronal.

Per tant, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Molt bé. I repetiríem el resultat del punt 6, per tant 1 vot a favor, 12 en contra i 1 abstenció.

I fins aquí, acabada la Comissió d'Economia i Finances d'aquest mes, no abans, sense acabar, els vull agrair a tots els grups i a cadascun de vosaltres el to, l'educació i les bones formes, que sempre són d'agrar.

Gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les...